

Motion till riksdagen 2020/21:289

av **Oscar Sjöstedt m.fl. (SD)**

med anledning av prop. 2019/20:195 Stärkt konsumentskydd på inlåningsmarknaden

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår propositionen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge regeringen eller den myndighet man utser i uppdrag att lämna förslag om hur informationsgivningen ska regleras med en standardskrivning och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen eller den myndighet man utser ska återkomma med ett förslag till nytt namn på inlåningskonton som drivs med stöd av lagen om inlåningsverksamhet som bättre återspeglar risken i investeringsformen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Regeringen föreslår att inlåningsverksamhet inte längre ska få drivas med stöd av lagen om inlåningsverksamhet, och som en konsekvens av det ska lagen upphävas. Företag som vill fortsätta att driva inlåningsverksamhet ska i stället ansöka om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse.

Sverigedemokraterna har konsekvent försvarat konsumentskyddet och levererat flera förslag i Sveriges riksdag för att stärka konsumenternas rättigheter på bank- och försäkringsmarknaden. Vi ställer oss därför positiva till att regeringen uppmärksammar problematiken på inlåningsmarknaden och delar i grunden den bild som beskrivs i propositionen. Det är helt grundläggande och absolut nödvändigt att konsumenter delges adekvat information om skillnaden mellan ett traditionellt sparkonto hos ett kreditinstitut och insättningar hos inlåningsföretag som inte omfattas av insättningsgarantin. Sverigedemokraterna är dock av flera skäl skeptiska till ett regelrätt förbud för kommersiella inlåningsföretag, som det i praktiken handlar om, när lagen om inlåningsverksamhet upphävs.

För det första ger en insättning hos banker och kreditinstitut idag en ränta på omkring 1 till 0 procent, jämförelsevis med upp till 5 procent hos inlåningsföretag. Om möjligheten att erhålla en högre ränta på insättningar förbjuds kommer valfriheten att minska. Alternativen som då kvarstår är oreglerade lån mellan privatpersoner, nollränta på sparkonto eller värdepappersmarknaden. Tvärt emot propositionens ambition kan ett förbud leda till ett ökat risktagande genom en omallokering av likvida medel till riskfyllda tillgångar. Det är en central slutsats som helt och hållet saknas i konsekvensanalysen av förslaget.

För det andra blir den samhällsekonomiska effekten att konsumenten får bära kostnaden i form av uteblivna ränteintäkter och en försämrad mångfald av finansiella produkter. Att tvinga inlåningsföretag att ansöka om tillstånd att bedriva verksamhet enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse skulle kräva att inlåningsföretagen anpassar sin affärsmodell, vilket ytterligare skulle försämra utbudet.

För det tredje går det inte att förutse vad som händer med inlåningsräntorna hos de kreditinstitut och banker som omfattas av insättningsgarantin eftersom – som nämnt tidigare – konkurrensen från företag med högre inlåningsräntor elimineras. I propositionen konstaterar regeringen själv att konkurrensen på inlåningsmarkanden kommer att minska, och därmed försämras också incitamenten för att erbjuda marknadsmässiga villkor.

Med det sagt välkomnar Sverigedemokraterna alla initiativ till en ökad genomlysning och ett stärkt konsumentskydd. Enligt det underlag som presenteras i propositionen, bl.a. från Konsumentverket, är informationen som inlåningsföretag lämnar till konsumenter otillräcklig för att konsumenten ska kunna tillgodogöra sig den på ett ändamålsenligt sätt. Inlåningsföretagen har ett ansvar att lämna de upplysningar som krävs för att konsumenten ska kunna fatta ett välinformerat beslut. Vi ser därför med fördel en satsning på en förstärkt upplysningsplikt i stället för att förbjuda sparformen. Kontot bör emellertid snarare ses som en investeringsmöjlighet än ett sparande, och ett led i det vore att döpa om sparkonto utan insättningsgaranti till exempelvis ”riskkonto”. Vidare kan man från lagstiftarens eller ansvarig myndighets sida öka transparensen genom att förtydliga informationsgivningen till konsument. Information och marknadsföring om riskkonton skulle kunna regleras med en standardskrivning i stil med ”Riskkontot omfattas inte av insättningsgarantin, vilket innebär en risk att du kan förlora hela ditt insatta kapital om inlåningsföretaget hamnar på obestånd”.

Sverigedemokraterna avslår därför propositionen till förmån för vårt eget förslag för ett förstärkt konsumentskydd.

Oscar Sjöstedt (SD)

Dennis Dioukarev (SD)

Charlotte Quensel (SD)

Alexander Christiansson (SD)